

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย การศึกษาถึงรูปแบบการออมของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เช่น การออมในตลาดเงิน การออมในตลาดตราสารหนี้ และการออมในตลาดทุน และปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ได้แก่ ช่วงอายุ รายได้ รายจ่าย และความเสี่ยงในการลงทุน

สาเหตุที่แยกการออมรูปแบบตลาดตราสารหนี้ออกมาจากตลาดเงิน และตลาดทุน เนื่องจากตราสารหนี้ยังเป็นทางเลือกในการลงทุนอีกทางหนึ่งแก่ผู้ลงทุนหรือผู้มีเงินออม นอกเหนือจากการออมในตลาดเงิน เช่น ฝากเงินกับธนาคาร และการออมในตลาดทุน เช่น การลงทุนในหุ้นสามัญ เนื่องจากอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร และมีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนในหุ้นโดยจะได้รับผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยที่แน่นอนและคงที่ในระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารการลงทุน โดยระยะเวลาครบกำหนดของตราสารหนี้ จะมีทั้งที่เป็นระยะสั้น (ไม่เกิน 1 ปี) ปานกลาง (1 ถึง 5 ปีขึ้นไป) และระยะยาว (ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป)

ตราสารหนี้เป็นตราสารการเงินประเภทหนึ่งที่นับวันจะทวีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้น จากการที่ในปี 2546 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งตลาดตราสารหนี้ (BEX) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนในหุ้นกู้ และในปี 2547 ตลาดตราสารหนี้ (BEX) ได้พัฒนาเพื่อให้บริการครอบคลุมผู้ลงทุนทุกประเภท และครอบคลุมตราสารหนี้ทุกชนิด (สันติ กิระนันท์, 2548: 74)

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ พนักงานรายเดือนวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทำงานในโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน เนื่องจากพนักงานที่จบ

การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะมีความรู้ความเข้าใจในการออมเงินในตลาดเงิน ตลาดตราสารหนี้ และตลาดทุน

ขนาดตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปเป็นการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนพนักงานรายเดือนวุฒิมหาบัณฑิต การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปที่ทำงานในโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน แต่เนื่องจากไม่ทราบข้อมูลประชากรที่เป็นพนักงานรายเดือนที่แน่นอนว่ามีจำนวนเท่าใด จึงใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548) ดังนี้

$$n = P(1-P)(Z)^2/e^2$$

เมื่อ P = เฟอร์เซ็นต์ที่ต้องการสุ่มจากประชากร กำหนดให้เป็น 20%
 Z = ระดับความเชื่อมั่น ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า Z = 1.96
 e = ความคลาดเคลื่อน กำหนดให้เป็น 5%

เฟอร์เซ็นต์ที่ต้องการสุ่มจากประชากรเป็น 20% เนื่องจากได้จำกัดกลุ่มประชากรเป็นระดับปริญญาตรีขึ้นไป และได้ถือว่าพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมมีลักษณะแตกต่างกันน้อยจึงกำหนดค่าเป็น 20% ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง 5% (e = 0.05) จากระดับความเชื่อมั่น 95% จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 246 คน ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= 0.2(1-0.2)(1.96)(1.96) / (0.05*0.05) \\ &= 246 \text{ คน} \end{aligned}$$

การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จึงกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 246 คนโดยการเลือกตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ทำการเก็บข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามบริเวณโรงงานและบริษัทต่าง ๆ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ที่พนักงานทำงานอยู่ และดำเนินการวิจัยที่คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน ซึ่งทำงานอยู่ในโรงงานและบริษัทต่าง ๆ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมโดยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสารอื่น ๆ และการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

การรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบบคำถามปลายเปิด (Dichotomous Questions) ซึ่งใช้ประกอบการสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกครอบครัวที่อุปการะเลี้ยงดู ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ และข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ภาระในการผ่อนซื้อหรือเช่าบ้าน ภาระในการผ่อนซื้อรถ ภาระในการผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น การออมในตลาดเงิน การออมในตลาดตราสารหนี้ และการออมในตลาดทุน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ช่วงอายุ (Life Cycle) รายได้ (Income) รายจ่าย (Expenses) และความเสี่ยงในการลงทุน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวัดระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ของปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมนั้นเป็นลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) (กฤษณี เวชสาร, 2546) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายค่าของคะแนนเฉลี่ย ซึ่งจะมีค่าอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	จัดอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	จัดอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	จัดอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	จัดอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	จัดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2551 ถึง กันยายน 2551 โดยทำการเก็บข้อมูลในเดือน กรกฎาคม 2551

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved